

hợp với các Giáo-Phái, Hội-Đoàn. Bản Hiến-Chương tu chính này được thông-báo cho chính-phủ của Tổng-Thống Nguyễn-Văn-Thiệu biết. Tổng-Thống Nguyễn-Văn-Thiệu đã ký sắc luật công nhận.

Sau khi rút lui khỏi Viện Hóa-Đạo, tôi trở ra chùa Từ-Quang Vũng-Tàu của tôi, vui cùng cảnh vật thiên-nhiên, cho vui bớt những sự ưu tư, vất vả.

Tại Saigon, Giáo-Hội Thống-Nhất Ấn-Quang lại phát động phong-trào tranh-đấu, đòi hỏi không được tu-chính Hiến-Chương. (Thực vô lý, Ấn-Quang chỉ có 3 Giáo-Phái, Hội-Đoàn, mặc dù Tăng Ni Phật-tử đông. Việt-Nam Quốc-Tự có 8 Giáo-Phái, Hội-Đoàn - dù rằng người ít - vẫn có quyền tu-chính Hiến-Chương, chứ không phải hủy bỏ Hiến-Chương).

Đùng một cái, một hôm vào khoảng 7 giờ tối, một số Tăng tại chùa Ấn-Quang, được sự hộ-trợ của các dân-biểu thân Ấn-Quang có súng, như Kiều-Mộng-Thu v.v.. đột nhập vào Việt-Nam Quốc-Tự bắt Thượng-Tọa Viện-Trưởng Viện Hóa-Đạo Thích-Thiện-Tường, cùng với rất đông chư Tăng, đem về nhốt tại chùa Ấn-Quang. Ngày hôm sau, Nha-Tuyên-Úy Phật-Giáo can thiệp, mời các vị Ấn-Quang ra khỏi Việt-Nam Quốc-Tự. Sau đó, Giáo-Hội Thống-Nhất tại Việt-Nam Quốc-Tự lại phải đề cử Thượng-Tọa Thích-Minh-Thành (người Nam) lên làm Viện-Trưởng.

Vẫn chưa yên. Lại một hôm khác, vào chập tối, phe Ấn-quang lại đem người, đem khí giới, tái chiếm Việt-Nam Quốc-Tự một lần nữa. Lần này họ bắt hết Tăng-chúng, lấy hết đồ đạc, nhiều máy may của Việt-Nam Quốc-Tự và đốt cháy một dãy nhà phía tay trái Quốc-Tự. Nha-Tuyên-Úy Phật-Giáo lại phải can-thiệp để văn hồi trật-tự.

Sau biến cố này, Giáo-Hội Thống Nhất tại Việt-Nam Quốc-Tự phải đề cử Thượng-Tọa Thích-Tâm-Giác, Giám-Đốc Nha-Tuyên-Úy Phật-Giáo, kiêm nhiệm Viện-Trưởng Viện Hóa-Đạo, mới yên.

Hai lần Ấn-Quang đánh phá Việt-Nam Quốc-Tự như trên, hỏi ai làm như nhóp cho lịch-sử Phật-Giáo Việt-Nam ? - Ấn-Quang!

Sự việc rõ ràng như thanh-thiên bạch-nhật, mà nhóm tranh-đấu của Ấn-Quang, được sự hộ trợ ngầm của Cộng-Sản nằm vùng, lái nhái vu khống cho Việt-Nam Quốc-Tự chia rẽ Giáo-Hội, Thích-Tâm-Châu phá hoại và lũng-đoạn Giáo-Hội Phật-Giáo Việt-Nam Thống Nhất. Thực như câu phương ngôn của Việt-Nam thường nói :“Vừa đánh trống vừa ăn cướp, vừa ăn cướp vừa la làng.” Cậy đông, lấy thịt đè người, mặc sức vu-khống, thao-túng không coi nhân quả là chi cả!

Cho đến nỗi những vị Tăng không biết chút gì về việc tranh-đấu, việc xây dựng Giáo-Hội, cũng như các vị Tăng, Ni Phật-tử ở xa, hay sau này, cũng a dua, hòa theo sự tuyên truyền nhồi sọ của nhóm tranh-đấu Ấn-Quang và Cộng-Sản nằm vùng trong suốt hơn 30 năm nay. Thực tội nghiệp!

— & —

Nói thẳng thắn, cuộc chiến-tranh Quốc-Cộng tại Việt-Nam, không có một tôn-giáo, một đoàn-thể nào, không bị Cộng-Sản nằm vùng gây chia rẽ, phá hoại. Thiên-Chúa-Giáo có những cán-bộ gộc nằm vùng như Vũ-Ngọc-Nhà, Huỳnh-